

ris que a continuació es detallen, es reconeix una pensió excepcional a favor de:

Jesús Antonio Muñoz Díaz-Delgado (08979244K), com a beneficiari de María Pilar Cabrejas Burillo.

Francisco de la Torre Jimeno (51949982C), com a beneficiari de Beatriz Díaz Hernández.

Carlos Alberto Rendon Melo (X5670276V), com a beneficiari de Gloria Inés Bedoya Gloria.

José Luis Sánchez San Frutos (08998021F), com a beneficiari de Marion Cintia Subervielle.

Eva María Girón Sánchez (33509228E), com a beneficiària de Carlos Soto Arranz.

Andrés Hernández Gil (02176771M), com a beneficiari de María Paz Criado Pleiter.

Bárbara Morales García (07251465W), com a beneficiària de Javier Garrote Plaza.

Víctor Rodríguez Aparicio (3851900R), com a beneficiari d'Inés Novellón Martínez.

Miriam Carramolino Olivares (6254153Q), com a beneficiària d'Abel García Alfageme.

Alicia María de Fátima Romero Ortiz (X4113864S), com a beneficiària d'Oswaldo Cisneros Villacís.

María Dolores Quintanilla García (13045968T), com a beneficiària de Manuel Fuentes Pedreira.

María de la Luz Dos Santos Verissimo (44130748G), com a beneficiària de José Álvarez Suárez.

Silvia Oliva Muñoz (25706775C), com a beneficiària de Miguel Ángel Ayllón Díaz-González.

Encarnación Carrillo Villen (72570129T), com a beneficiària de Manuel Indiano Arzaustre.

Carmen Romero Ruiz (28902847N), com a beneficiària d'Antonio Muñoz Cariñanos.

Montserrat Morales Almarcha (1999682P), com a beneficiària de Rafael Leyva Loro.

Pilar del Valle Álvarez Navarro (02526890H), com a beneficiària de Jesús Rebollo García.

Ana María Fernández Cubero (14948139W), com a beneficiària de José Santana Ramos.

2. En el cas de causants enquadrats en algun Règim de Seguretat Social Públic, la quantia de la pensió excepcional reconeguda en el present Reial Decret Llei es determinarà i es percebrà segons la normativa aplicable a les pensions de viudetat per actes de terrorisme en el Règim de què es tracte.

En cas que no es done la circumstància prevista en el paràgraf anterior, la quantia d'estes pensions serà equivalent al triple de l'Indicador Públic de Renda d'Efectes Múltiples en còmput anual vigent en cada moment.

3. Les pensions mencionades en l'apartat anterior es percebran en dotze mensualitats ordinàries i dos d'extraordinàries, que es meritaren el primer dia dels mesos de juny i desembre.

4. Estes pensions tindran efectes econòmics des del primer dia del mes següent a l'entrada en vigor del present Reial Decret Llei i estaran subjectes al mateix règim jurídic que les pensions extraordinàries de viudetat derivades d'actes de terrorisme.

5. La percepció d'estes pensions serà incompatible amb la de les pensions ordinàries o extraordinàries que pugui reconèixer qualsevol règim públic de protecció social bàsica, sempre que deriven dels mateixos fets i subjecte causant.

6. Les pensions regulades en este Reial Decret Llei no seran transmissibles i s'extingiran en els supòsits de pèrdua d'aptitud legal del beneficiari previstos en la legislació corresponent.

Article 2. *Procediment.*

L'òrgan competent en cada cas procedirà, a instàncies del Ministeri de l'Interior, al reconeixement de les pensions establides en l'article anterior.

Disposició transitòria única. *Concurrència de beneficiaris.*

Les quanties de les pensions excepcionals calculades en funció de l'Indicador Públic de Renda d'Efectes Múltiples i reconegudes en este Reial Decret Llei es minoraran en els imports que perceben altres beneficiaris del mateix causant i pels mateixos fets, mentre estos últims mantinguin el dret a la percepció d'estes.

En tot cas, als beneficiaris inclosos en el present Reial Decret Llei se'ls garantirà la percepció d'una pensió equivalent a l'Indicador Públic de Renda d'Efectes Múltiples vigent en cada moment.

Disposició derogatòria única. *Derogació normativa.*

Queden derogades totes les disposicions que del mateix rang o d'un rang inferior s'oposen al que estableix este Reial Decret Llei.

Disposició final primera. *Habilitació de desplegament.*

S'autoritza el Govern a dictar totes les disposicions que siguin necessàries per a l'aplicació i desplegament d'este Reial Decret Llei.

Disposició final segona. *Crèdits.*

De conformitat amb el que estableix la Llei 47/2003, de 26 de novembre, General Pressupostària, s'adoptaran els acords necessaris per a habilitar els crèdits que siguin necessaris per a atendre les quanties de les obligacions que es deriven de l'aplicació d'este Reial Decret Llei.

Disposició final tercera. *Entrada en vigor.*

El present Reial Decret Llei entrarà en vigor el mateix dia de la publicació en el «Boletín Oficial del Estado».

Madrid, 23 de juny de 2006.

JUAN CARLOS R.

El president del Govern,
JOSÉ LUIS RODRÍGUEZ ZAPATERO

(Este Reial Decret Llei s'inclou tenint en compte la correcció d'errors publicada en el «BOE» núm. 179, de 28-7-2006.)

11285 REIAL DECRET LLEI 7/2006, de 23 de juny, pel qual s'adopten mesures urgents en el sector energètic. («BOE» 150, de 24-6-2006.)

La Llei 54/1997, de 27 de novembre, del sector elèctric, va establir un mecanisme general de retribució a la generació elèctrica basat en els preus de mercat i, en la seua Disposició transitòria sexta, un mecanisme complementari i transitori, els costos de transició a la competència (CTC), amb l'objectiu de facilitar la transició des d'un entorn regulatiu planificat a un de competitiu en què la recuperació de les inversions dependria només de la rendibilitat d'estes.

No obstant això, el mecanisme dels CTC ha esdevingut ineficient, en primer lloc, perquè generen distorsions

en els preus de mercat, ja que són integrats com a determinants en les estratègies d'oferta; en segon lloc, perquè han quedat obsoletes les hipòtesis sobre les quals es van basar els càlculs dels CTC en promulgar-se la Llei, i finalment, els informes disponibles revelen un alt grau d'amortització de les instal·lacions afectades. En suma, es tracta d'un mecanisme innecessari i distorsionador que requereix una supressió urgent, la qual cosa es du a terme per mitjà de la derogació de la mencionada Disposició transitòria sexta.

No obstant això, és necessari preservar els règims que hi conté d'incentiu al consum de carbó autòcton i de suport a les instal·lacions singulars que desenvolupen plans específics d'especial rellevància tecnològica. Esta necessitat es reflecteix en el contingut de l'article 1 quinze del present Reial Decret Llei.

D'altra banda, la Llei 54/1997 estableix les bases de la regulació relatives al règim especial i, en concret, fixa la necessitat d'autoconsum elèctric de les plantes que utilitzen la cogeneració; prevalen només els excedents elèctrics de les instal·lacions de menys de 10 MW, i estableix una banda de retribució, entre el 80% i el 90%, de la tarifa mitjana per a les instal·lacions del règim especial.

El desenvolupament de la política de foment de l'eficiència energètica, en sintonia amb els principis i criteris de la Directiva 2004/8/CE, relativa al foment de la cogeneració sobre la base de la demanda de calor útil en el mercat interior de l'energia, i la plena eficàcia de les actuacions de suport a la generació elèctrica amb fonts d'energia renovables fan necessari que es retribuisca adequadament tota l'electricitat cogenerada amb independència de la grandària de les instal·lacions i que es dote de més flexibilitat a la política d'establiment de primes i incentius a la producció d'energia elèctrica del règim especial.

L'establiment urgent d'un règim jurídic clar i incentivador en esta matèria afavorirà els necessaris desplegaments normatius pendents que permetran abordar els ambiciosos objectius de la política energètica mediambiental del Govern.

D'altra banda, la regulació vigent des de 2003 de la metodologia per a l'aprovació o modificació de la tarifa elèctrica mitjana o de referència estableix un límit màxim anual a l'increment de la dita tarifa i determinats costos a incloure en el seu càlcul.

L'experiència de la seua aplicació, especialment des de 2005, any en què s'incorpora a l'ordenament jurídic espanyol el règim comunitari per al comerç de drets d'emissió de despeses d'efecte hivernacle, fa necessària una habilitació al Govern que permeta modificar els costos a considerar, així com flexibilitzar els límits de variació tarifària i dels diferents grups tarifaris. I això amb la urgència determinada per la revisió tarifària prevista per a l'1 de juliol de 2006, com a data límit.

La contractació a termini d'energia elèctrica per mitjà de mecanismes de mercat, en els termes establits en la Disposició addicional setze de la Llei 54/1997, no pot desenvolupar-se plenament per la restricció existent relativa al període de vida de les emissions primàries d'energia. L'impuls al procés de liberalització del subministrament elèctric per a determinats grups de consumidors i la necessitat de mantindre preus competitius de l'energia elèctrica per a empreses que realitzen les seues activitats en entorns competitius requereixen actuar amb la màxima celeritat ampliant, per a períodes superiors a l'any natural, el termini de vigència de les emissions primàries d'energia. La inacció en esta matèria contribuirà al manteniment dels efectes negatius d'un sistema de contractació d'energia elèctrica recolzat en excés sobre el mercat diari.

El règim jurídic vigent sobre hidrocarburs gasosos estableix únicament el criteri cronològic per a assignar la capacitat dels emmagatzemaments subterranis de gas natural. Com a conseqüència de les noves normes de gestió tècnica i que el sistema gasista espanyol presenta una oferta que excedix la capacitat disponible dels emmagatz-

emmagatzemaments subterranis, el sistema d'assignació vigent ha esdevingut ineficient i ha sorgit la necessitat d'establir altres criteris d'assignació que permeten optimitzar la gestió de la capacitat disponible i garantir la seguretat del subministrament.

En particular, i en relació amb els programes d'injecció i extracció de gas natural per als mesos immediats, és urgent establir un sistema de repartiment de la capacitat que tinga en compte les quotes de vendes totals dels agents l'any anterior i la necessària reserva de capacitat per al mercat domesticocomercial. D'esta manera, s'assignarà de manera ordenada la capacitat disponible, s'evitarà l'acaparament i s'assegurarà el subministrament en el pròxim període hivernal.

L'adopció del conjunt de mesures descrites anteriorment, que requereixen disposicions amb rang de Llei, reuneixen les característiques d'extraordinària i urgent necessitat exigides per l'article 86 de la Constitució. Extraordinària, perquè afecten aspectes bàsics de la regulació d'un sector fonamental de la nostra economia, com és l'energètic; i urgent, atés que la modificació de la regulació ha de tindre eficàcia immediata, ja que en cas contrari, és a dir, si es produïra per mitjà de la tramitació d'un projecte de Llei, es generaria un període d'incertesa perjudicial per a la necessària presa de decisions immediates pels agents del sector.

En virtut d'això, a proposta del ministre d'Indústria, Turisme i Comerç i amb la deliberació prèvia del Consell de Ministres en la seua reunió del dia 23 de juny de 2006.

DISPOSE :

Article 1. *Modificacions de la Llei 54/1997, de 27 de novembre, del sector elèctric.*

La Llei 54/1997, de 27 de novembre, del Sector Elèctric, es modifica en els termes següents:

U. Es modifica el paràgraf a) de l'apartat 1 de l'article 9, que queda redactat com seguix:

«a) Els productors d'energia elèctrica, que són aquelles persones físiques o jurídiques que tenen la funció de generar energia elèctrica, ja siga per al seu consum propi o per a tercers, així com les de construir, operar i mantindre les centrals de producció.»

Dos. Se suprimeix el paràgraf b) de l'apartat 1 de l'article 9.

Tres. Es modifica el paràgraf c) de l'apartat 3 de l'article 10, que queda redactat com seguix:

«c) Supressió o modificació temporal dels drets que per als productors en règim especial s'establixen en el capítol II del títol IV.»

Quatre. Es modifiquen el primer paràgraf de l'apartat 2 i el primer paràgraf de l'apartat 3 de l'article 13, que queden redactats com seguix:

«2. Les adquisicions d'energia en altres països comunitaris podran ser realitzades pels productors, agents externs, distribuïdors, comercialitzadors i consumidors, amb l'autorització prèvia del Ministeri d'Indústria, Turisme i Comerç, que només podrà denegar-la quan en el país de generació de l'energia adquirida els subjectes equivalents no tinguen reconeguda la mateixa capacitat de contractació.

3. Les vendes d'energia a altres països comunitaris podran ser realitzades pels productors, agents externs, distribuïdors, comercialitzadors i consumidors nacionals, amb la comunicació prèvia a l'operador del sistema i l'autorització del Ministeri d'Indústria, Turisme i Comerç, que podrà denegar-la, exclusivament, quan implique un risc cert per al subministrament nacional.»

Cinc. Es modifica l'apartat 7 de l'article 16, que queda redactat com segueix:

«7. La retribució de la producció en barres de central d'energia dels productors en règim especial serà la que correspon a la producció d'energia elèctrica, d'acord amb l'apartat 1 d'este article i, si és el cas, una prima que serà determinada pel Govern, amb la consulta prèvia a les comunitats autònomes, d'acord amb el que estableix l'article 30.4.»

Sis. Es modifica l'últim paràgraf de l'apartat 2 de l'article 20, que queda redactat com segueix:

«Els productors en règim especial portaran en la seua comptabilitat interna comptes separats de les activitats elèctriques i d'aquelles que no ho siguin.»

Set. Es modifica l'apartat 2 de l'article 25, que queda redactat com segueix:

«2. D'acord amb el que estableix el capítol II del present títol, els productors d'energia elèctrica en règim especial podran incorporar al sistema la seua producció d'energia en barres de central sense sotmetre's al sistema d'ofertes.»

Huit. Se suprimeix l'apartat 3 de l'article 25.

Nou. Es modifica el paràgraf a) de l'apartat 1 de l'article 27, que queda redactat com segueix:

«a) Instal·lacions que utilitzen la cogeneració o altres formes de producció d'electricitat associades a activitats no elèctriques sempre que suposen un alt rendiment energètic.»

Deu. Es modifica l'article 29, que queda redactat de la manera següent:

«L'energia definida en l'article 30.2.a) se sotmetrà als principis d'ordenació del títol II i a aquells dels títols III i IV d'esta Llei que els siguin aplicables.»

Onze. Es modifica el paràgraf a) de l'apartat 2 de l'article 30, que queda redactat com segueix:

«a) Incorporar la seua producció d'energia en barres de central al sistema, de manera que es perceba la retribució que es determine de conformitat amb el que disposa la present Llei.

A este efecte, tindrà la consideració de producció d'energia en barres de central la producció total d'energia elèctrica de la instal·lació menys els consums propis de la dita instal·lació de generació elèctrica.

Quan les condicions del subministrament elèctric ho facen necessari, el Govern, amb un informe previ de les comunitats autònomes, podrà limitar, per a un període determinat, la quantitat d'energia que pot ser incorporada al sistema pels productors del règim especial.»

Dotze. Els paràgrafs b), c) i d) de l'apartat 2 de l'article 30 passen a ser els paràgrafs c), d) i e), respectivament, i s'inclou un nou paràgraf b) en l'apartat 2 de l'article 30 amb la redacció següent:

«b) Prioritat en l'accés a les xarxes de transport i de distribució de l'energia generada, respectant el manteniment de la fiabilitat i seguretat de les xarxes.»

Tretze. Es modifiquen els paràgrafs a), b) i c) de l'apartat 4 de l'article 30, que queden redactats com segueix:

«a) Les instal·lacions a què es referix la lletra a) de l'apartat 1 de l'article 27, durant un període màxim de deu anys des de la seua posada en marxa.

b) Les centrals hidroelèctriques de potència instal·lada igual o inferior a 10 MW, i la resta de les instal·lacions a què es referix la lletra b) de l'apartat 1 de l'article 27.

A l'efecte d'esta Llei, no s'entendrà com a biomassa els residus sòlids urbans ni els perillosos.

c) Les centrals hidroelèctriques entre 10 i 50 MW, les instal·lacions a què es referix la lletra c) de l'apartat 1 de l'article 27, així com les instal·lacions mencionades en el paràgraf segon de l'apartat 1 de l'article 27.

Per a la determinació de les primes es tindrà en compte el nivell de tensió d'entrega de l'energia a la xarxa, la contribució efectiva a la millora del medi ambient, a l'estalvi d'energia primària i a l'eficiència energètica, la producció de calor útil econòmicament justificable i els costos d'inversió en què s'haja incorregut, a l'efecte d'aconseguir unes taxes de rendibilitat raonables amb referència al cost dels diners en el mercat de capitals.»

Catorze. El primer paràgraf de la disposició addicional setze es redacta de la manera següent:

«El Govern podrà establir per via reglamentària mecanismes de mercat que fomenten la contractació a termini d'energia elèctrica. Els dits mecanismes prendran la forma d'una emissió primària d'una certa quantitat d'energia elèctrica, equivalent a una potència determinada, en les condicions i durant el període de temps que s'especifiquen en l'emissió.»

Quinze. S'afigen les disposicions addicionals vint i vint-i-una, amb la redacció següent:

«Disposició addicional vint. *Plans de viabilitat i incentius al consum de carbó autòcton.*

1. El Govern, amb un informe previ de la Comissió Delegada per a Assumptes Econòmics, amb caràcter excepcional, podrà aprovar plans de finançament extraordinari per a aquelles societats titulars d'instal·lacions de producció d'energia elèctrica que demostren especials dificultats financeres fins al punt de poder posar en perill el desenvolupament normal de les activitats de l'empresa.

Els dits plans s'inclouran en els costos de producció per al càlcul de la tarifa elèctrica mitjana.

2. Així mateix, el Govern, d'acord amb el que estableixen els articles 3 i 11 de la Directiva 2003/54/CE del Parlament Europeu i del Consell sobre normes comunes per al mercat interior de l'electricitat, per motius de seguretat de subministrament, podrà aprovar un sistema de primes fins a un límit màxim de 10 euros per MWh produït, que permeta l'entrada preferent en funcionament de les instal·lacions generadores que utilitzen fonts d'energia primària autòctones.

Estes primes es consideraran costos permanents de funcionament del sistema a l'efecte del que preveu l'article 16.5 de la Llei 54/1997, de 27 de novembre, del Sector Elèctric, i s'inclouran com a tals per al càlcul de la tarifa elèctrica mitjana.

Disposició addicional vint-i-una. *Metodologia per a l'aprovació o modificació de la tarifa elèctrica mitjana a partir de l'1 de juliol de 2006.*

1. El Govern, per al càlcul de la tarifa mitjana que aprobe, podrà fixar els límits màxims anuals a l'increment de la dita tarifa, així com els costos a considerar.

2. S'habilita el ministre d'Indústria, Turisme i Comerç a establir els subjectes que hauran d'aportar finançament i les quanties corresponents en aquells

períodes de liquidació en què hi haja dèficit per a retribuir les activitats regulades.

En aquells períodes de liquidació en què es produísca superàvit, es podrà aplicar a reduir el dèficit de períodes anteriors o bé serà considerat un ingrés liquidable aplicable a la retribució d'activitats regulades en períodes tarifaris posteriors.»

Setze. Se suprimeix la disposició transitòria sexta.

Dèssset. Se suprimeix la disposició transitòria octava.

Article 2. *Modificació de la Llei 34/1998, de 7 d'octubre, d'Hidrocarburs.*

U. S'introduïx una nova disposició addicional amb la redacció següent:

«Disposició addicional vint-i-cinc. *Emmagatzement Operatiu inclòs en els peatges de regasificació i de transport i distribució.*

1. Els peatges de regasificació i de transport i distribució inclouran el dret a l'ús de les instal·lacions necessàries per a transportar el gas des del punt d'entrada en la xarxa de transport fins al punt de subministrament al consumidor i el dret a un emmagatzement operatiu mínim necessari per a poder operar en el sistema.

El dit emmagatzement mínim es fixa en 1/2 dia de la capacitat de transport i distribució contractada, per a la xarxa de gasoductes de transport, i en cinc dies de gas natural líquid de la capacitat contractada diària per als tancs de les plantes de regasificació amb caràcter general, excepte per al cas d'usuaris de les instal·lacions amb una capacitat de transport i distribució contractada inferior al 0,5% de la capacitat contractada total, per als quals el dret a l'ús de l'emmagatzement operatiu en la xarxa de gasoductes correspondrà a un dia de la capacitat de transport i distribució contractada.

2. El ministre d'Indústria, Turisme i Comerç podrà modificar el nombre de dies d'emmagatzement operatiu inclòs en el peatge de regasificació i en el peatge de transport i distribució.»

Dos. S'introduïx una nova disposició addicional, amb la redacció següent:

«Disposició addicional vint-i-sis. *Assignació de la capacitat dels emmagatzements subterranis.*

1. Per a l'assignació de la capacitat dels emmagatzements subterranis se'n podrà reservar un percentatge de la capacitat útil per al seu repartiment, amb caràcter anual, entre els subjectes del sistema gasista.

En cas que hi haja capacitat romanent d'emmagatzement subterrani resultant del repartiment anual, les sol·licituds d'accés als emmagatzements subterranis es resoldran atenent l'ordre cronològic de recepció de la petició formal, sense que cap comercialitzador pugui reservar més del 25% d'esta capacitat romanent. Si una vegada realitzada esta assignació queda capacitat d'emmagatzement romanent per al període anual considerat, s'atendran les sol·licituds pendents i les noves que es reben per orde cronològic sense considerar el límit del 25% per comercialitzador.

2. Els contractes d'accés que es firmen com a conseqüència del repartiment associat a esta reserva tindran una duració anual, d'abril d'un any a març de l'any següent, sense dret a pròrroga.

3. Les sol·licituds de reserva de capacitat seran presentades pels subjectes interessats durant els mesos de desembre i gener. El gestor tècnic del Sis-

tema realitzarà l'assignació de capacitats de conformitat amb el procediment descrit anteriorment abans del dia 28 de febrer de cada any.

3. El ministre d'Indústria, Turisme i Comerç podrà modificar els criteris per a l'assignació de la capacitat dels emmagatzements subterranis.»

Tres. S'introduïx una nova disposició transitòria amb la redacció següent:

«Disposició transitòria díhuit. *Repartiment de la capacitat dels emmagatzements subterranis.*

El percentatge de la capacitat útil reservat per al repartiment entre els subjectes del sistema gasista es fixa per a 2006 en el 100% i es realitzarà sota els criteris següents:

El 83% de la capacitat d'emmagatzement de gas utilitzable dels emmagatzements subterranis s'assignarà entre els usuaris que ho sol·liciten de manera proporcional a les seues vendes o consums totals en el mercat durant l'any natural anterior a cada repartiment.

Els comercialitzadors les quotes de mercat dels quals en el còmput de vendes totals de gas natural l'any natural anterior siga inferior al 0,5 per 100 podran sol·licitar que siga considerada fins a un màxim del dit percentatge la seua quota de vendes totals a l'efecte de còmput per al repartiment descrit en el paràgraf anterior.

El 17% de la capacitat d'emmagatzement de gas utilitzable s'assignarà entre els usuaris de manera proporcional a les vendes a consumidors connectats a gasoductes de pressió inferior o igual a 4 bars.

Per al període 2006-2007, la duració dels contractes que es firmen com a conseqüència del repartiment associat a esta reserva finalitzarà al març del 2007, amb independència de la data de la seua firma.

El secretari general d'Energia del Ministeri d'Indústria, Turisme i Comerç podrà modificar els percentatges a què es referix la present disposició, així com el procediment de repartiment.

El gestor tècnic del Sistema realitzarà l'assignació de capacitats per al període 2006-2007 en un termini de quinze dies des de l'entrada en vigor de la present disposició. Els contractes d'emmagatzement subterrani de gas existents hauran d'ajustar-se als terminis i quantitats assignades en el repartiment.»

Disposició transitòria primera. *Plans de finançament extraordinari i incentius al consum de carbó autòcton aprovats.*

Els plans de finançament extraordinari aprovat a societats titulars d'instal·lacions de producció d'energia elèctrica amb anterioritat a la data d'entrada en vigor del present Reial Decret Llei continuaran en vigor fins a la seua extinció o modificació d'acord amb el que preveu la disposició addicional vint de la Llei 54/1997, de 27 de novembre.

Així mateix, s'aplicaran els sistemes d'incentius al consum de carbó autòcton existents abans de l'entrada en vigor del present Reial Decret Llei fins que es desplegue el sistema de primes a què es referix la disposició addicional vint de la Llei 54/1997, de 27 de novembre.

Disposició transitòria segona. *Aplicació de disposicions anteriors i de la revisió de la tarifa mitjana.*

Fins que es desplegue reglamentàriament el que preveuen els apartats u a dotze de l'article 1, de conformitat amb el que estableix la disposició final segona d'este Reial Decret Llei:

1. Aquelles instal·lacions de producció d'energia elèctrica, amb una potència instal·lada igual o inferior a 50

MW, que a l'entrada en vigor de la Llei 54/1997, de 27 de novembre, estiguen acollides al règim previst en el Reial Decret 2.366/1994, de 9 de desembre, sobre producció d'energia elèctrica per instal·lacions hidràuliques, de cogeneració i altres abastides per recursos o fonts d'energia renovables, així com aquelles a què es referix la disposició addicional segona del mencionat Reial Decret, mantindran el dit règim.

2. La revisió de la tarifa mitjana que efectue el Govern no s'aplicarà als preus, primes, incentius i tarifes que formen part de la retribució de l'activitat de producció d'energia elèctrica en règim especial.

Disposició derogatòria única. *Derogació normativa.*

Es deroguen totes les disposicions que del mateix rang o d'un rang inferior s'oposen al que estableix el present Reial Decret Llei.

Disposició final primera. *Títols competencials.*

El presente Reial Decret Llei es dicta a l'empara del que preveu l'article 149.1.13a i 25a de la Constitució, que atribueix a l'Estat competència exclusiva sobre bases i coordinació de la planificació general de l'activitat econòmica i bases de règim energètic.

Disposició final segona. *Facultat de desplegament.*

S'habilita el Govern per a desplegar reglamentàriament el que disposa el present Reial Decret Llei. En tot cas, haurà de desplegar en el termini de sis mesos des de la publicació d'este Reial Decret Llei el règim retributiu de les instal·lacions de règim especial per a l'aplicació del que disposen els apartats u a dotze de l'article 1.

Disposició final tercera. *Entrada en vigor.*

El present Reial Decret Llei entrarà en vigor l'endemà de la publicació en el «Boletín Oficial del Estado», excepte el que disposen els apartats u a dotze i dèssset de l'article 1, que entraran en vigor quan es produísca la revisió del règim retributiu de les instal·lacions de règim especial, de conformitat amb el que estableix la disposició final segona d'este Reial Decret Llei.

Madrid, 23 de juny de 2006.

JUAN CARLOS R.

El president del Govern,
JOSÉ LUIS RODRÍGUEZ ZAPATERO

12057 *LLEI 22/2006, de 4 de juliol, de Capitalitat i de Règim Especial de Madrid.* («BOE» 159, de 5-7-2006, i «BOE» 177, de 26-7-2006.)

JUAN CARLOS I

REI D'ESPANYA

A tots els qui vegem i entenguen esta llei.
Sapieu: Que les Corts Generals han aprovat la llei següent i jo la sancione.

PREÀMBUL

I

Madrid és la capital de l'Estat segons l'article 5 de la Constitució. I és, en termes demogràfics, la ciutat més poblada d'Espanya, centre d'una extensa àrea metropolitana: hi residixen més de tres milions de persones, sense

comptar els altres centenars de milers que transiten diàriament per la ciutat. Estes singularitats, tant institucionals com socials, es troben estretament entrelaçades: la realitat de Madrid com a gran ciutat és indissociable de la seua condició de capital de l'Estat.

Les singularitats de Madrid reclamen un tractament legal especial que faça possible un govern municipal eficaç. Eixe és l'objecte de la present Llei. Amb eixe fi s'aborda un tractament integrat dels distints factors que singularitzen Madrid, tant dels que deriven de la seua condició capitalina com dels que provenen de la seua condició de gran ciutat. D'esta manera, la present Llei desenvolupa les previsions establides respecte d'això tant pel text constitucional, com pel propi Estatut d'Autonomia de la Comunitat de Madrid.

En efecte, l'article 6 de l'Estatut de la Comunitat de Madrid preveu que, per la seua doble condició de capital de l'Estat i seu de les institucions generals, la Vila de Madrid tindrà un règim especial, regulat per Llei votada en Corts, que determinarà les relacions entre les institucions estatals, autonòmiques i municipals en l'exercici de les seues respectives competències. Però més enllà, la Llei inclou altres normes especials encaminades a fer possible el govern eficaç d'una urbs de les dimensions i problemes propis de Madrid, sense igual en la resta d'Espanya.

La regulació especial de la ciutat de Madrid no és, amb tot, una novetat jurídica. En 1963 es va aprovar, per primera vegada, un règim especial per a Madrid amb el qual es va tractar de donar resposta, com assenyala l'exposició de motius del Decret 1674/1963, d'11 de juliol, als delicats aspectes que oferix l'administració municipal madrilenya, com a conseqüència de ser, a més del municipi més populós de la nació, la capital de l'Estat i seu del Govern nacional.

La singularitat de Madrid tampoc va passar inadvertida a la Llei 7/1985, reguladora de les Bases del Règim Local. En la disposició addicional sexta d'esta Llei ja es preveu la substitució del règim especial aprovat en 1963 per un altre d'actualitzat. A través d'esta Llei es complixen les previsions legals anteriorment mencionades.

Es obvi que la present Llei no recull tot el règim jurídic de la ciutat de Madrid. Conté únicament normes especials que s'aplicaran preferentment respecte de les previstes en la legislació general. D'altra banda, les normes especials de la present Llei no qüestionen l'exercici de les competències legislatives sobre règim local de la Comunitat de Madrid.

La present Llei s'estructura en quatre títols, precedits d'un títol preliminar, en els quals es regulen el règim de capitalitat, l'organització política i administrativa de l'Ajuntament de Madrid, les competències de titularitat de l'Estat que es transferixen i les especialitats del règim jurídic aplicable a la ciutat.

II

El títol I complix pròpiament el règim derivat de la condició de Madrid com a capital de l'Estat, creant la denominada «Comissió Interadministrativa de Capitalitat», com a òrgan de cooperació entre l'Estat, la Comunitat de Madrid i la Ciutat de Madrid en matèries directament relacionades amb el fet de la capitalitat, com ara la seguretat ciutadana o la celebració d'actes oficials.

D'esta manera, la Llei delimita les matèries de competència de la dita Comissió, si bé deixa oberta la possibilitat que les tres institucions que la integren puguen ampliar en el futur el seu àmbit de col·laboració i de consens en aspectes relacionats amb la capitalitat. S'establix així un model obert de cooperació que permetrà adaptar la funció de la Comissió a les noves demandes i facilitarà l'adopció de respostes adequades a les complexes necessitats de la ciutat.

El valor d'este destacat instrument de cooperació consistix a definir un marc legal de cooperació entre les tres